

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. E.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2019, čj. OAM-352/LE-BA02-VL11-PS-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 8. 2019, čj. 17 A 165/2019-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátu, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **6 800 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 7. 2019 byl žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a doba zajištění byla stanovena podle § 46a odst. 5 téhož zákona do 25. 10. 2019.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Stěžovatel uvedl, že již v žalobě namítl, že žalovaný nesprávně vyhodnotil přípustnost zajištění stěžovatele mj. s ohledem na to, že je stěžovatel starší osobou a trpí zdravotními problémy (bolestmi zad). Ačkoli stěžovatel podřadil tuto problematiku k otázce, zda měla být před zajištěním aplikována zvláštní opatření podle § 47 zákona o azylu, je nepochybné, že stěžovatel namítal nesprávnost rozhodnutí žalovaného mj. z důvodu neposouzení svého zdravotního stavu. Touto argumentací se krajský soud vůbec nezabýval. Stěžovatel připustil, že námitka nebyla vyjádřena zcela pregnantně. Judikatura NSS však akceptovala nižší standard požadavků na přesnost vyjádření žalobního bodu v řízení o žalobě ve věci mezinárodní ochrany (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 2. 2010, čj. 2 Azs 10/2009-61).

[4] Zákon o azylu chrání zranitelné osoby a v § 46a odst. 3 téhož zákona jsou stanoveny podmínky, na základě kterých lze zranitelnou osobu zajistit. Je povinnost žalovaného posoudit, zda cizinec není zranitelnou osobou (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2015, čj. 1 Azs 123/2015-47). Stěžovatel uváděl, že trpí bolestmi zad, navíc je starší osobou. Bylo proto povinností žalovaného vyhodnotit relevanci stěžovatelových tvrzení ve vztahu k posouzení stěžovatele jako zranitelné osoby. Vzhledem k tomu, že stěžovatel tímto způsobem nepostupoval, je jeho rozhodnutí rovněž nepřezkoumatelné.

[5] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný odkázal na spisový materiál, zejména na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Podle žalovaného je kasační stížnost stěžovatele nedůvodná. Stěžovatel podal žádost o mezinárodní ochranu účelově s cílem vyhnout se správnímu vyhoštění, během svého pobytu v ČR nerespektoval své povinnosti. Podle žalovaného odpovídá kvalifikace případu zjištěnému skutkovému stavu. Ve svém rozhodnutí popsal, z jakých konkrétních skutečností a podkladů vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakému závěru ho vedly. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost není důvodná.

pokračování

[8] K námitce nepřezkoumatelnosti lze poukázat např. na rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS. NSS přitom rozsudek krajského soudu neshledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, nesrozumitelnost ani pro jinou vadu řízení. Krajský soud vypořádal všechny žalobní námitky a učiněné závěry v dostatečném rozsahu odůvodnil.

[9] V žalobě stěžovatel namítal nesprávné a nedostatečné posouzení možnosti uložení zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu a délku doby zajištění. S těmito námitkami se krajský soud náležitě vypořádal.

[10] Je pravda, že v žalobě stěžovatel konstatoval, že „*je vyššího věku a má zdravotní problémy - konkrétně si stěžuje na bolest zad*“. Toto zcela obecné tvrzení stěžovatel uvedl zcela izolovaně bez jakékoli konkretizace a právní argumentace. Zejména stěžovatel své zdravotní problémy nijak nerozvedl, zejména neuvedl nic, z čeho by bylo možné dovodit, že bolest zad je spojena s nějakým vážným onemocněním a mohla by být jakkoli relevantní pro rozhodnutí v této věci. Jedná se pouze o konstataci věku stěžovatele a zcela běžné zdravotní potíže přiměřené jeho věku. Stěžovatel ve svých žalobních tvrzeních ani ve spojení s tvrzenou zdravotní obtíží nijak nepoukazoval na institut zranitelných osob a § 46a odst. 3 zákona o azylu, který se týká zajištění zranitelných osob, jež jsou žadateli o mezinárodní ochranu. Stěžovatel proto v tomto ohledu řádně nevymezil žalobní bod a nebylo povinností krajského soudu, aby se tímto obecným tvrzením stěžovatele, který z něj ani v žalobě žádné důsledky nevyvozoval, blíže zabýval. Za žalobní bod je totiž považováno uvedení konkrétních skutkových tvrzení a právní argumentace, přičemž výrazem „konkrétní“ je myšleno ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované tvrzení (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Shodné požadavky na žalobní body jsou kladeny také ve věcech mezinárodní ochrany (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, čj. 10 Azs 65/2017-72).

[11] Žalovaný se přitom v napadeném rozhodnutí otázkou případné zranitelnosti stěžovatele ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu zabýval a dovodil, že stěžovatel v průběhu řízení, která s ním byla vedena, neuvedl nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je zranitelnou osobou. Žalovaný konstatoval, že stěžovatel je dospělým a zcela zdravým mužem. NSS podotýká, že ani ze správního spisu, který měl k dispozici, či z jiných částí rozhodnutí žalovaného nevyplývá, že by stěžovatel v průběhu správního řízení sdělil, že by trpěl zdravotními potížemi. Žalovaný proto nebyl povinen se jeho zdravotním stavem podrobněji zabývat a posuzovat, zda stěžovatel není zranitelnou osobou (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2015, čj. 1 Azs 123/2015-47). Ani sám stěžovatel ostatně v žalobě nevytýkal žalovanému, že by se touto otázkou dostatečně nezabýval, jeho žalobní námitky směřovaly zcela jiným směrem. Jen pro úplnost pak NSS podotýká, že „prostou“ bolest zad by ostatně v obecné rovině ani nebylo možné bez dalšího považovat za vážné onemocnění ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[13] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

[14] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven usnesením NSS ze dne 17. 10. 2019, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Advokát provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za provedené úkony právní služby advokátovi náleží mimosmluvní odměna ve výši 6 200 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 14. ledna 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu